

Uchwała nr.....
Rady Miasta Działdowo
z dnia r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na radnego Rady Miasta i stwierdzenia braku właściwości do
rozpatrzenia skargi**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz., 609 z póź.zm.) oraz art. 229 pkt 3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.) Rada Miasta Działdowo uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się brak właściwości Rady Miasta Działdowo do rozpatrzenia skargi Pana P. Ł z dnia 24.06.2024 r na Radnego Rady Miasta Działdowo z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta Działdowo do poinformowania Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały nr
Rady Miasta Działdowo
z dnia

U z a s a d n i e n i e

W dniu 24 czerwca 2024 r. do Przewodniczącego Rady Miasta Działdowo wpłynęła skarga osoby fizycznej na Radnego Rady Miasta. Zgodnie z obowiązującą w tym zakresie procedurą Przewodniczący skierował skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji. W celu zbadania zasadności skargi Komisja na posiedzeniu w dniu 3 września dokonała analizy treści skargi. Ponadto Komisja zasięgnęła opinii radcy prawnego w celu wyrażenia opinii, czy rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowej skargi.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zajęła stanowisko, że rozpatrzenie przedmiotowej skargi nie należy do właściwości Rady Miasta Działdowo.

Zgodnie z art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego, przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwienie spraw. Przepisy powszechnie obowiązującego prawa dotyczące postępowania skargowego uregulowanego w Dziale VIII ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego nie wskazują rady gminy jako organu właściwego do rozpatrywania skarg na sposób wykonywania obowiązków radnego.

Przepisy ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (art. 23 i 24) regulują obowiązki radnego w zakresie sposobu wykonywania przez niego mandatu. Zgodnie z przyjętą zasadą mandatu niezwiązanego sprawowanie mandatu radnego nie może być w żaden sposób ograniczane, zarówno przez wyborców jak i samą radę. Radny reprezentuje wspólnotę samorządową na zasadzie wspólnego mandatu, w ramach konstytucyjnie chronionej wolności sumienia (art. 53 ust.1 Konstytucji RP). Także w innych ustawach regulujących kwestie związane z mandatem radnego, w szczególności w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy, brak jest takiego przepisu, który zezwalałby na ograniczanie swobody radnego w wykonywaniu przez niego mandatu.

Powyższe sprawia, że należy uznać iż w świetle obowiązujących przepisów nie istnieje upoważnienie rady do dyscyplinowania radnego, a w konsekwencji właściwa rada nie jest organem władnym do rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi na działalność osoby wchodzącej w skład tego organu kolegialnego, w związku z czym podjęcie niniejszej uchwały jest w pełni uzasadnione.

Jednocześnie wykonując dyspozycję art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572) informuje się skarżącego, że zgodnie z art. 239 §1 kpa w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania

nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Komisji

/-/ Leszek Sosnówka